

Evaluation of the Residue Levels of New Fungicides Dagonis® 12.5% SC and Affiance® 17% SC in the Control of Tomato Early Blight Disease

M. Morowati^{1*}, K. Sharifi², V. Mahdavi¹

1- Associate Professor, Pesticides Research Department, Iranian Research Institute of Plant Protection, Agricultural Research, Education and Extension Organization, Tehran, Iran

2- Assistant Professor, Plant Diseases Research Department, Iranian Research Institute of Plant Protection, Agricultural Research, Education and Extension Organization, Tehran, Iran

(*- Corresponding author's Email: M_Morowati@yahoo.com)

How to cite this article:

Received: 00-00-0000

Revised: 00-00-0000

Accepted: 00-00-0000

Available Online: 00-00-0000

Morowati, M., Sharifi, K., & Mahdavi, V. (2024). Evaluation of the residue levels of new fungicides Dagonis® 12.5% SC and Affiance® 17% SC in the control of tomato early blight disease. *Iranian Plant Protection Research*, 38(2), (In Persian with English abstract)
<https://doi.org/10.22067/jpp.2024.88636.1196>

Introduction

Tomato early blight is an important disease in tomato which is caused by *Alternaria alternata*, *A. tenuissima* and *A. solani* species, and occurs in a wide range of weather conditions all around the world. For the chemical control of this disease, the fungicides Dagonis® (fluxapyroxad 75 g.l⁻¹ + difenoconazole 50 g.l⁻¹) at a rate of 1200 ml.ha⁻¹, Affiance® (tetraconazole 75 g.l⁻¹ + azoxystrobin 95 g.l⁻¹) at a rate of 600 ml.ha⁻¹ and Signum® (boscalid 252 g.l⁻¹ + pyraclostrobin 128 g.l⁻¹) at rate of 500 g.ha⁻¹ are used. In order to evaluate residue levels of these fungicides, experiments were carried out under greenhouse conditions in Alborz province during the years 2020 to 2022.

Materials and Methods

In order to investigate the effect of Affiance®, Dagonis® and Signum® fungicides in controlling tomato early blight disease, experiments with 3 treatments and four replications were conducted in Alborz province under greenhouse conditions in the form of a completely randomized design. Control was considered without any spraying of these fungicides.

In order to measure the residue levels of these fungicides in the treated tomato fruits, samples were collected at 1, 2, 3, 4 and 5 days after spraying according to the Iran's national standard method no. 8366/2005 entitled "Pesticides- Determination of pesticide residues in crops and livestock- sampling method". Extraction of pesticides were carried out by QuEChERS method and pesticide residue levels were measured by LC-MS/MS and the values were compared with the national and international MRLs. For preparation and extraction, tomato samples were crushed and homogenized. 15 grams of the homogenized and crushed sample was weighed as a laboratory test sample. By adding 15 ml of acetonitrile containing 1% acetic acid, the overall extraction process was performed. Anhydrous magnesium sulfate, sodium chloride and sodium acetate adsorbents were used to complete the extraction process. By centrifugation, the organic phase was separated from the aqueous tissue and 5 ml of the organic phase obtained from this step was used for the cleanup step. For purification, magnesium sulfate adsorbents were used in order to remove excess water in the medium and PSA (Poly Secondary Amine) in order to remove large molecules, organic acids, proteins and other disturbing co-extractives. Finally, after centrifugation, 1 ml of the resulting organic phase was prepared after filtration for evaporation and then injection into the LC-MS/MS.

Calibration of LC-MS/MS

First, by directly injecting the standard solution (1 µg.ml⁻¹) of each of the pesticides alone to the MS detector, the fragmentation voltage of the parent ion (Precursor Ion) and the collision energy for each of the daughter ions (Daughter Ion) or product ions of each compound were optimized. In other words, at this stage, the best conditions for high-sensitivity detection were determined for each of the compounds.

Validation of the method

According to the Sanco standard, three concentration levels were validated, which were made in acetonitrile solvent and tomato matrix. For this purpose, by diluting the mother solution appropriately, solutions were prepared at three different concentration levels of 0.05, 0.1, and 0.2 mg.kg⁻¹ of the mixture of the standards of pesticides under investigation in solvent and tomato matrix. Regarding the linear dynamic range (LDR) for all pesticides the beginning of the range is the same as the limit of quantitation (LOQ). The figures of acceptable merit and recovery in the range of 80.1 to 111% with RSD from 10 to 14.5% indicate the acceptability of the proposed analysis method.

Results and Discussion

The results obtained for the residue levels of Dagonis[®] fungicide consisting of fluxapyroxad and difenoconazole, showed that according to the MRL of fluxapyroxad (MRL= 0.2 mg.kg⁻¹), two days after spraying it was less than the MRL and difenoconazole residue levels was less than the MRL (MRL= 0.6 mg.kg⁻¹) one day after spraying. The amount of residue in Affiance[®] treatment samples, consisting of two fungicides, tetraconazole and azoxystrobin, showed that after 3 days of spraying, the residue of tetraconazole reached the MRL (0.1 mg.kg⁻¹) and the residue of the fungicide azoxystrobin was lower than the MRL (3 mg.kg⁻¹) one day after spraying. The results of the pesticide residue measured in the samples treated with Signum[®] consisting of boscalid and pyraclostrobin showed that the pyraclostrobin residue levels were lower than the MRL (1 mg.kg⁻¹) two days after spraying this fungicide, and boscalid residue was lower than the MRL (3 mg.kg⁻¹) after one day of spraying. In the control samples, the tested fungicides were not detectable.

Conclusions

Therefore, Affiance[®], Dagonis[®] and Signum[®] fungicides at the rate of 600, 1200 ml and 500 g.ha⁻¹, with the pre-harvest intervals of 3, 2 and 2 days respectively, are safe considering the residue levels of them and are recommended to be used to control early blight disease in tomato.

Keywords: Affiance[®], Chemical control, Dagonis[®], MRLs, Signum[®]

ارزیابی مقدار باقی مانده قارچ کش های جدید داگونیس® SC 12.5% و آفیانس® SC 17% در مهاری بیماری لکه موجی گوجه فرنگی

محسن مروتی^{۱*} - کسری شریفی^۲ - وحیده مهدوی^۱

تاریخ دریافت: ۱۴۰۳/۰۴/۰۳

تاریخ بازنگری: ۱۴۰۳/۰۶/۲۵

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۳/۰۷/۰۱

چکیده

بیماری لکه موجی یکی از بیماری های مهم گوجه فرنگی محسوب می شود که عوامل آن قارچ های *A. tenuissima* و *A. solani* می باشند و در شرایط آب و هوایی گرم و مرطوب، نیمه مرطوب و معتدل ایجاد می شود. برای مهار شیمیایی این بیماری، از قارچ کش های داگونیس® (فلوکسپیروکسداد ۷۵ گرم بر لیتر + دیفنوکونازول ۵۰ گرم بر لیتر)، آفیانس® (تتراکونازول ۷۵ گرم بر لیتر + آزوکسی استروبین ۹۵ گرم بر لیتر) و سیگنوم® (بوسکالید ۲۵۲ گرم بر لیتر + پیراکلواستروبین ۱۲۸ گرم بر لیتر) به ترتیب با مقادیر ۱۲۰۰ میلی لیتر، ۶۰۰ میلی لیتر و ۵۰۰ گرم در هکتار استفاده می شود. به منظور بررسی میزان باقی مانده این قارچ کش ها پس از محلول پاشی با قارچ کش های مذکور برای مهار بیماری لکه موجی گوجه فرنگی، آزمایشات در شرایط گلخانه ای واقع در استان البرز روی رقم SV4129 صورت گرفت. نمونه برداری از میوه ها در زمان های یک، دو، سه، چهار و پنج روز پس از محلول پاشی انجام شد. استخراج قارچ کش ها طبق روش های استاندارد ملی ایران صورت گرفت. اندازه گیری باقی مانده آن ها با دستگاه کروماتوگرافی مایع مجهز به تجزیه گر متوالی جرمی انجام و مقادیر محاسبه شده با مرز بیشینه مانده مجاز ملی و بین المللی مقایسه گردید. نتایج به دست آمده در مورد قارچ کش داگونیس®، نشانگر کاهش میزان باقی مانده آن به کمتر از مرز بیشینه مانده مجاز، دو روز پس از سم پاشی بود. میزان باقی مانده در نمونه های تیمار آفیانس®، نشان داد که باقی مانده آن پس از گذشت سه روز بعد از سم پاشی به مقدار برابر با مرز بیشینه مانده مجاز می رسد. بررسی باقی مانده سیگنوم® مشخص کرد که باقی مانده آن دو روز پس از سم پاشی به پایین تر از مرز بیشینه مانده مجاز می رسد. به این ترتیب، قارچ کش های آفیانس®، داگونیس® و سیگنوم® به ترتیب با مقادیر ۶۰۰ و ۱۲۰۰ میلی لیتر و ۵۰۰ گرم در هکتار با دوره های کارنس به ترتیب سه، دو و دو روز با توجه به میزان باقی مانده قارچ کش ها ایمن بوده و قابل توصیه برای مهار بیماری لکه موجی گوجه فرنگی هستند.

واژه های کلیدی: آلترناریا، دوره کارنس، قارچ کش، مهار شیمیایی، مرز بیشینه مانده مجاز

مقدمه

استفاده می شود (Bai & Lindhout, 2007). بنابه گزارش مرکز فناوری اطلاعات و ارتباطات وزارت جهاد کشاورزی، سطح زیر کشت گوجه فرنگی در فضای باز و گلخانه به ترتیب حدود ۸۰ هزار و ۷۰۰ هکتار و تولید آن در ایران به ترتیب حدود ۳،۸۰۰،۰۰۰ و ۴۰۰،۰۰۰ تن در سال زراعی ۱۳۹۹-۱۴۰۰ برآورد شده است (Anonymous, 2022).

بیماری لکه موجی^۲ گوجه فرنگی که عوامل آن قارچ های *Alternaria solani* و *A. tenuissima* می باشند از بیماری های مهم گوجه فرنگی است که در شرایط آب و هوایی گرم و

گوجه فرنگی (*Solanum lycopersicum* L.) از گیاهان مهمی است که میوه آن به صورت تازه خوری و همچنین در صنایع غذایی

۱- دانشیار، بخش تحقیقات آفت کش ها، مؤسسه تحقیقات گیاه پزشکی کشور، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، تهران، ایران

۲- استادیار، بخش تحقیقات بیماری های گیاهی، مؤسسه تحقیقات گیاه پزشکی کشور، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، تهران، ایران

M_Morowati@yahoo.com

(*)- نویسنده مسئول:

(Email:

۲- Early blight disease

مرطوب، نیمه‌مرطوب و معتدل حادث می‌شود (Stammler et al., 2014). اگر اقدامات لازم برای مهار آن انجام نشود، شاخسار و اندام‌های سبز گیاه را تخریب و خسارت زیادی را به محصول وارد می‌کند. بیماری لکه‌موجی گوجه‌فرنگی از اکثر مناطق کشت گوجه‌فرنگی کشور گزارش شده است (Ershad, 1998). این بیماری در دنیا به‌خصوص در مناطق گرم و مرطوب و نیمه مرطوب با تشکیل شبنم‌های صبحگاهی، آلودگی ایجاد می‌کند. میانگین خسارت ناشی از این بیماری در دنیا حدود ۳۰ درصد برآورد شده است که اهمیت این بیماری را نشان می‌دهد (Chaerani et al., 2007; El-Tanany et al., 2018). عوامل بیماری در گوجه‌فرنگی، بادمجان (*Solanum melongena* L.) و سیب‌زمینی (*Solanum tuberosum* L.) شیوع دارد و گونه‌های مختلفی به‌عنوان عوامل بیماری لکه‌موجی گوجه‌فرنگی از جمله قارچ‌های *Alternaria solani* و *A. alternata* (Saleem & El-Shahir, 2022; Stammler et al., 2014) خسارت بیماری در ارقام گوجه‌فرنگی زودرس به‌خصوص در مناطق کشت در بندرعباس، میناب و جیرفت فوق‌العاده زیاد و مهم است (Ahmadinejad & Doodabi, 1986). میزان آلودگی در مناطق جیرفت و کهنوج حدوداً بین ۹۰-۶۰ درصد گزارش شده است (Jalini, 1991). این بیماری در سال‌های اخیر باعث بروز خسارت قابل توجهی در مناطق جنوبی ایران شده است. علائم بیماری در میوه و برگ شبیه بوده و به‌صورت لکه‌های گرد تا بیضی و به‌رنگ قهوه‌ای با حلقه‌های متحدالمرکز تیره می‌باشند (Hansen, 2000). از آنجایی که بدون استفاده به‌هنگام از برنامه‌های زمان‌بندی شده سم‌پاشی با قارچ‌کش‌های مؤثر، امکان مهار بیماری وجود ندارد، به‌کارگیری قارچ‌کش‌های کم‌خطر و مؤثرتر برای پیش‌گیری از آلودگی و توسعه این بیماری از اهیت فراوانی برخوردار است (Hansen, 2000).

برای مهار بیماری لکه‌موجی اغلب از قارچ‌کش‌های شیمیایی استفاده می‌شود و در برخی از مناطق کشت گوجه‌فرنگی به‌ویژه در مناطق جنوبی کشور به‌دلیل وجود رطوبت بالا و دمای معتدل به‌دلیل گسترش سریع آلودگی، سم‌پاشی به دفعات تکرار می‌شود. از جمله قارچ‌کش‌های مورد استفاده برای مهار بیماری لکه‌موجی می‌توان به پروپیکونازول، اپیرودیون + کاربندازیم، دیتیوکاربامات‌ها، کلروتالونیل، آزوکسی استروبین، پیراکسی استروبین و بیکربنات پتاسیم اشاره کرد (Dillard et al., 1995; Baimani et al., 2002).

قارچ‌کش آفیانس® ۱۸٪ SC متشکل از ۸۰ گرم در لیتر تتراکونازول و ۱۰۰ گرم در لیتر آزوکسی استروبین است. تتراکونازول بازدارنده دمتیلاسیون^۲ بوده و از ساخت استرول‌های غشاء سلولی

جلوگیری می‌کند^۳ و محل اثر آن C14- دمتیلاز در زیست‌ساخت استرول مربوط به پروتئین (Erg11) CYP51^۵ می‌باشد (Rosenzweig et al., 2019). آزوکسی استروبین از بازدارنده‌های خارجی کوئینون‌ها^۶ است و از طریق تأثیر بر زنجیره تنفس میتوکندریایی نقش بازدارندگی در جوانه‌زنی اسپور و رشد میسلیم دارد (Anonymous, 2022). آزوکسی استروبین ممکن است برخی از ریزموجودات مفید را که آنتاگونیست بیمارگرها هستند را از بین ببرد (Macar, 2022). همچنین دارای ریسک بالا به بروز مقاومت معرفی شده است (Fishel & Dewdney, 2012).

قارچ‌کش داگونیس® ۱۲.۵٪ SC از دو جزء فلوکسپایروکساد^۷ (۷۵ گرم در لیتر) و دیفنوكونازول^۹ (۵۰ گرم در لیتر) تشکیل شده است. دیفنوكونازول از بازدارنده‌های دمتیلاسیون محسوب می‌شود و خطر مقاومت نسبت به آن در قارچ‌های بیمارگر متوسط است (Anonymous, 2022). قارچ‌کش مذکور به‌صورت سیستمیک و محافظتی عمل نموده و دارای دامنه وسیع با خاصیت پیشگیری و معالجه‌کنندگی می‌باشد. دیفنوكونازول دارای طیف وسیع قارچ‌کشی بوده و به‌صورت محلول‌پاشی روی اندام‌های هوایی و یا به‌صورت ضدعفونی بذر برای مهار بیماری‌های بذرزاد و حفاظت از بذر در مقابل تهاجم قارچ‌ها استفاده می‌شود (Fishel & Dewdney, 2012). دیگر ماده مؤثره داگونیس، فلوکسپایروکساد یک مهارکننده سوکسینات دهیدروژناز^{۱۰} (SDHI) است. این ماده در برخی از مراحل مهم چرخه زندگی قارچ از جمله جوانه‌زنی اسپور، رشد لوله جوانه‌زنی، تشکیل آپرسوریا و رشد میسلیم دخالت کرده و با مهار آنزیم سوکسینات دهیدروژناز مانع از رشد قارچ می‌شود (Strathmann et al., 2011).

قارچ‌کش سیگنوم® از جمله قارچ‌کش‌های جدید متشکل از دو ماده مؤثر بوسکالید^{۱۱} و پیراکلوآستترین^{۱۲} به‌ترتیب از گروه قارچ‌کش‌های آنیلید^{۱۳} و استروبیلوین^{۱۴} است که ضمن محافظت، موجب مهار تکثیر عامل بیماری در گیاه می‌گردد. نحوه اثر پیراکلوآستروبین از طریق ممانعت از تنفس میتوکندریایی و نحوه اثر کاربوکسامید از طریق ممانعت از تشکیل آنزیم میتوکندریال سوکسینات دهیدروژناز می‌باشد. این قارچ‌کش به‌عنوان پیشگیری‌کننده

- 3- Sterol demethylase inhibitors
- 4- Biosynthesis
- 5- Sterol 14 α -Demethylase
- 6- Quinone outside inhibitors (QoI)
- 7- Dagonis
- 8- Fluxapyroxad
- 9- Difenconazole
- 10- Succinate- dehydrogenase inhibitors
- 11- Boscalid
- 12- Pyraclostrobin
- 13- Anilide
- 14- Strobilurine

- 1- Affiance
- 2- Demethylation

آفیانس با دوز ۶۰۰ میلی‌لیتر و پنج نمونه از تیمار سیگنوم با دوز ۵۰۰ گرم در هکتار، در پنج زمان یک، دو، سه، چهار و پنج روز پس از محلول‌پاشی و یک نمونه شاهد بدون محلول‌پاشی) از بوته‌های گوجه‌فرنگی جمع‌آوری شد. پس از نمونه‌برداری، با زدن برچسب، داخل کیسه‌های پلی‌اتیلن تیره رنگ گذاشته شده و با حفظ دمای مناسب با قرار دادن نمونه‌ها در یخ، سریعاً به آزمایشگاه تعیین باقی‌مانده آفت‌کش‌های کشاورزی در بخش تحقیقات آفت‌کش‌های مؤسسه تحقیقات گیاه‌پزشکی کشور منتقل شدند. نمونه‌برداری طبق استاندارد ملی ایران به شماره ۸۳۶۶ سال ۱۳۸۴ با عنوان "آفت‌کش‌ها- تعیین باقی‌مانده در محصولات زراعی و دامی- روش‌های نمونه برداری" انجام شد. به‌منظور تکرارپذیری، آزمایش‌های اندازه‌گیری باقی‌مانده برای هر نمونه سه بار تکرار شد.

استخراج نمونه‌ها به‌منظور اندازه‌گیری باقی‌مانده آفت‌کش‌ها

جهت استخراج آفت‌کش‌های تحت آزمایش از روش کچرز^۵ طبق دستورالعمل ۲۰۰۸ اتحادیه اروپا (British Standard 2008) و استاندارد ملی ایران با عنوان "اندازه‌گیری باقی‌مانده آفت‌کش‌ها به‌روش کچرز" مصوب سال ۱۳۹۲ به شماره ۱۷۰۲۶ در نمونه‌های گوجه‌فرنگی استفاده شد. برای آماده‌سازی، نمونه‌های گوجه‌فرنگی خرد و همگن شدند. ۱۵ گرم از نمونه همگن و خرد شده به‌عنوان آزمایش از نمونه آزمایشگاهی توزین شد. با افزودن ۱۵ میلی‌لیتر استونیتریل^۶ حاوی یک درصد اسید استیک^۷ فرآیند استخراج کلی انجام شد. برای تکمیل فرآیند استخراج از جاذب‌های منیزیم سولفات بدون آب^۸، سدیم کلراید^۹ و سدیم استات^{۱۰} استفاده شد. با استفاده از سانتریفوژ، فاز آلی از بافت آبی جدا شد و پنج میلی‌لیتر فاز آلی به‌دست آمده از این مرحله برای مرحله تصفیه^{۱۱} استفاده گردید. برای تصفیه از جاذب‌های منیزیم سولفات به‌منظور حذف آب اضافی در محیط و پی‌اس‌ای^{۱۲} به‌منظور حذف مولکول‌های درشت، اسیدهای آلی، پروتئین‌ها و سایر هم‌استخراج‌های^{۱۳} غیر نیاز و مانع استفاده شد که در نهایت، پس از سانتریفوژ یک میلی‌لیتر از فاز آلی حاصل پس از عبور از فیلتر سرسرنگی برای تبخیر و سپس تزریق به دستگاه آماده شد.

و درمان‌کننده عمل می‌نماید و بیماری‌های زنگ^۱، سفیدک پودری^۲، لکه برگی و بلایت^۳ را مهار می‌کند (Gentili et al., 2006).

مواد و روش‌ها

بررسی حاضر به‌منظور اندازه‌گیری میزان باقی‌مانده قارچ‌کش‌های آفیانس[®]، داگونیس[®] و سیگنوم[®] که برای مهار بیماری لکه‌موجی گوجه‌فرنگی در آزمایش‌های متفاوت در استان البرز در شرایط گلخانه طی سال‌های ۱۴۰۱-۱۴۰۰ مورد ارزیابی قرار گرفته بودند، صورت گرفت تا دوره کارنس این قارچ‌کش‌ها در گوجه‌فرنگی تعیین شود. برای این منظور، رقم گوجه‌فرنگی SV4129 در شرایط گلخانه هیدروپونیک در ایستگاه تحقیقات گیاه‌پزشکی کرج واقع در استان البرز کاشت شد. آزمایش‌ها در گلخانه با دمای ۲۲-۲۷ درجه سلسیوس و رطوبت نسبی ۵ ± ۷۰ درصد صورت گرفت.

برای ایجاد بیماری از روش محلول‌پاشی با ۱۰^۵ × ۱ اسپور زنده در هر میلی‌لیتر از زادمایه قارچ *A. solani* و با استفاده از آب‌پاش دستی در دو مرحله و با فاصله ۱۵ روز در مرحله میوه‌دهی گیاه استفاده شد. برای تکثیر قارچ از قطعات کوچکی از پرگنه ۱۰ روزه در تشتک‌های پتری حاوی محیط کشت سیب‌زمینی-هوئج-آگار کشت داده و به‌مدت ۱۵ روز در دمای ۲۱ درجه سلسیوس نگهداری شد. برای تهیه زادمایه، حدود ۱۰ میلی‌لیتر آب مقطر سترون حاوی توئین ۲۰ (زیگما آلدریج) با غلظت نهایی ۰/۰۱ درصد به تشتک پتری حاوی پرگنه قارچ اضافه و سطح پرگنه با استفاده از اسکالپل به‌آرامی خراش داده شد. سپس با استفاده از لام هموسیئومتر^۴ محلول حاوی ۱×۱۰^۵ اسپور در میلی‌لیتر به‌مقدار کافی تهیه شد. بوته‌های گوجه‌فرنگی سالم و دارای ۸-۱۰ برگ مرکب از ارتفاع تقریباً یکسان انتخاب و با ۱۰ میلی‌لیتر از محلول حاوی اسپور از جدایه انتخابی محلول‌پاشی شد. شاهد با آب مقطر سترون محلول‌پاشی شد. برای استقرار عامل بیماری، بوته‌های تیمار شده به‌مدت ۴۸ ساعت در دمای ۲۳-۲۱ درجه سلسیوس و رطوبت نسبی حدود ۸۰ درصد در شرایط گلخانه نگهداری شدند (Foolad et al., 2000). هم‌زمان با استقرار عامل بیماری، سم‌پاشی‌ها در سه نوبت با فاصله زمانی هفت روز انجام شد. شاهد بدون هیچ‌گونه سم‌پاشی بررسی گردید.

اندازه‌گیری باقی‌مانده آفت‌کش‌ها

تعداد ۱۶ نمونه میوه گوجه‌فرنگی به‌مقدار یک کیلوگرم هر نمونه (پنج نمونه از تیمار داگونیس با دوز ۱۲۰۰ میلی‌لیتر، پنج نمونه از تیمار

5- QuEChERS (Quick, Easy, Cheap, Effective, Rugged and Safe)

6- Acetonitrile

7- Acetic acid

8- Anhydrous magnesium sulfate

9- Sodium chloride

10- Sodium acetate

11- Clean up

12- PSA (poly secondary amine)

13- Co-extractive

1- Rust

2- Powdery mildew

3- Blight

4- Haematocytometer

واکاوی و اندازه‌گیری آفت‌کش‌ها با دستگاه کروماتوگرافی

مایع مجهز به تجزیه‌گر متوالی جرمی^۱

شرایط شویش در کروماتوگرافی مایع با کارایی بالا^۲ از شرکت Agilent مدل ۶۴۱۰ مجهز به آنالایزر triple quadrupole استفاده شد. جداسازی در LC مدل ۱۲۰۰ شرکت Agilent انجام شد. از ستون SB-C18, Zorbax Eclipse با مشخصات (۵۰/۰ mm) $3\mu\text{m}$ و $1/8\mu\text{m}$ که در محفظه مجهز به ترموستات، در دمای $^{\circ}\text{C}$ ۲۵ ثابت تنظیم شده بود، استفاده شد و تعیین نوع و درصد فاز متحرک: برای جداسازی از فازهای متحرک، استونیتریل و آب حاوی ۱٪ اسید فرمیک^۳ استفاده شد و شرایط شویش طبق جدول ۱ انجام گرفت.

1- Liquid Chromatography-Mass/Mass
2- High Performance Liquid Chromatography
3- Formic acid

جدول ۱- شرایط شویش استفاده شده در HPLC جهت استخراج قارچ کش های مورد مطالعه

Table 1- Washing conditions used in HPLC to extract the studied analyte

Time (min)	% Mobile phase (water)	Flow (ml.min ⁻¹)	Max. pressure (bar)
0.1	90	0.4	400
7	60	0.4	400
13	60	0.4	400
20	90	0.4	400

کالیبره کردن دستگاه کروماتوگرافی مایع مجهز به تجزیه گر متوالی جرمی با استانداردهای آفت کش های مورد مطالعه

ابتدا با تزریق مستقیم محلول استاندارد یک میکروگرم بر میلی لیتر هر یک از آفت کش ها به تنهایی به آشکارساز MS، ولتاژ قطعه قطعه شدن^۱ یون والد^۲ و انرژی برخورد برای هر یک از یون های دختر^۳ یا یون های تولیدی^۴ هر یک از ترکیبات بهینه شد. به عبارتی، در این مرحله بهترین شرایط برای تشخیص با حساسیت بالا برای هر یک از ترکیبات تعیین شد که اطلاعات شرایط بهینه در جدول ۲ نشان داده شده است.

جدول ۲- شرایط بهینه برای به دست آوردن حداکثر حساسیت نسبت به قارچ کش های مورد مطالعه

Table 2- Optimum conditions to obtain maximum sensitivity to the studied pesticides

Compound ترکیب	Retention time (min) زمان بازداری	Parent ion (m.z ⁻¹) یون مادر	Product ion (m.z ⁻¹) یون محصول	Collision energy انرژی برخورد
Fluxapyroxad فلوکسایپروکساد	7.5	383 (42)	314 (20)	342 (20)
Difenoconazole دیفنکونازول	8.3	407 (100)	337 (15)	251 (10)
Tetraconazole تتراکونازول	7.5	373 (110)	70 (20)	159 (20)
Azoxystrobin آزوکسی استروبین	7.4	405 (144)	372 (20)	344 (20)
Boscalid بوسکالید	7.6	344 (95)	140 (20)	307 (20)
Pyraclostrobin پیراکلو استروبین	8.9	389 (155)	133 (20)	163 (20)

1- Fragmentation voltage

2- Precursor ion

3- Daughter ion

4- Product ion

اعتبارسنجی روش

طبق استاندارد سانکو، اعتبارسنجی در سه سطح غلظتی انجام گرفت که در حلال استونیتریل و ماتریس گوجه‌فرنگی ساخته شدند. به این منظور، با رقیق‌سازی مناسب محلول مادر، محلول‌هایی در سه سطح غلظتی متفاوت با غلظت‌های ۰/۰۵، ۰/۱، ۰/۲، میلی‌گرم در کیلوگرم از مخلوط آفت‌کش‌های مورد مطالعه در حلال و ماتریس تهیه شد. در مورد محدوده دینامیک خطی^۱ برای همه آفت‌کش‌ها موجود در جدول ابتدای محدوده دینامیک خطی همان حد کمی^۲ است که در جدول ۳ نشان داده شده است. ارقام شایستگی قابل قبول و بازیابی در محدوده ۸۰/۱ تا ۱۱۱ درصد با انحراف استاندارد نسبی^۳ از ۱۰ تا ۱۴/۵ درصد، نشان از قابل قبول بودن روش واکاوی پیشنهادی می‌باشد (Eslami et al., 2021; Mahdavi et al., 2021).

جدول ۳- ارزیابی عملکرد روش‌های استخراج و آنالیز از نظر محدوده دینامیکی خطی و حد کمی

Table 3- Performance evaluation of extraction and analysis methods in terms of linear dynamic range, LOQ (mg.kg⁻¹) in LC-MS/MS

Compound ترکیب	Calibration curve equation معادله منحنی کالیبراسیون	LOQ حد کمی	LDR محدوده دینامیکی خطی	% Matrix effect ٪ اثرات ماتریس
Fluxapyroxad فلوکسایپروکساد	y = 52059x + 32533	0.05	0.05-1	-20
Difenoconazole دیفنکونازول	y = 57342x + 14017	0.01	0.01-1	-21
Tetraconazole تتراکونازول	y = 17005x + 47809	0.01	0.01-1	-24
Azoxystrobin آزوکسی‌استروبین	y = 62834x + 74864	0.01	0.01-1	-25
Boscalid بوسکالید	y = 77571x + 74113	0.05	0.05-1	-17
Pyraclostrobin پیراکلواستروبین	y = 62682x + 3281.8	0.05	0.05-1	-18

1- Linear Dynamic Ranges (LDR)

2- Limit of Quantitation (LOQ)

3- Relative Standard Deviation (RSD)

نتایج

تشکیل دهنده آن اندازه گیری شد. میانگین باقی مانده تتراکونازول در روزهای اول و دوم بعد از محلول پاشی به ترتیب ۰/۱۶ و ۰/۱۵ میلی گرم بر کیلوگرم بود که در روز سوم این مقدار برابر با بیشینه مجاز این قارچ کش (۰/۱ میلی گرم بر کیلوگرم) رسید و سپس سیر کاهشی را تا روز پنجم نشان داد. قارچ کش آزوکسی استروبین از روز اول پس از سم پاشی میزانی پایین تر از بیشینه مانده مجاز آن (سه میلی گرم بر کیلوگرم) را دارا بود که این میزان قابل قبول می باشد. بنابراین، با توجه به رسیدن میزان باقی مانده تتراکونازول در روز سوم پس از سم پاشی به بیشینه مجاز آن در گوجه فرنگی، پیشنهاد می گردد که این محصول سه روز بعد از سم پاشی برداشت شود (جدول ۵). نمونه های تیمار سیگنوم[®] که شامل دو جزء قارچ کش بوسکالید و پیراکلواستروبین است هم پس از اندازه گیری باقی مانده آن ها مشخص شد که میانگین باقی مانده پیراکلواستروبین یک روز پس از محلول پاشی معادل ۱/۸ میلی گرم بر کیلوگرم که بیش از حد مجاز می باشد و دو روز پس از سم پاشی این مقدار به پایین تر از بیشینه مانده مجاز این قارچ کش (یک میلی گرم بر کیلوگرم) رسید، هر چند که میانگین باقی مانده بوسکالید از همان روز اول پس از سم پاشی پایین تر از بیشینه مجاز این قارچ کش (سه میلی گرم بر کیلوگرم) بود. بنابراین، از روز دوم سم پاشی محصول قابل برداشت و مصرف می باشد (جدول ۶). در نمونه های شاهد باقی مانده قارچ کش های تحت آزمایش یافت نگردید.

نتایج به دست آمده از آزمایشات اندازه گیری باقی مانده قارچ کش های آفیانس[®]، داگونیس[®] و سیگنوم[®] در جداول ۴ تا ۶ آورده شده است. قارچ کش داگونیس[®] متشکل از دو جزء قارچ کش فلوکسایپروکسداد و دیفنو کونازول می باشد، هر دو قارچ کش در نمونه میوه های گوجه فرنگی که در روزهای اول تا پنجم پس از سم پاشی جمع آوری شده بود، اندازه گیری شد. میانگین باقی مانده فلوکسایپروکسداد در روز اول پس از محلول پاشی معادل ۱/۲۳ میلی گرم بر کیلوگرم اندازه گیری شد و با توجه به بیشینه مانده مجاز قارچ کش فلوکسایپروکسداد که معادل ۰/۲ میلی گرم بر کیلوگرم می باشد، نمونه یک روز پس از سم پاشی بیش از حد مجاز باقی مانده دارد، اگر چه از روز دوم به بعد میزان باقی مانده این قارچ کش پایین تر از حد کمی دستگاه بوده و عملاً کمتر از بیشینه مانده مجاز این قارچ کش می باشد. حال اینکه قارچ کش دیفنو کونازول که دارای بیشینه مجاز ۰/۶ میلی گرم بر کیلوگرم می باشد، از یک روز بعد از سم پاشی با میانگین ۰/۰۴ میلی گرم بر کیلوگرم در نمونه ها اندازه گیری شد که کمتر از بیشینه مجاز بوده و قابل مصرف می باشد. بنابراین داگونیس[®] در مجموع از روز دوم پس از سم پاشی، میزان باقی مانده در حد مجاز را دارا می باشد (جدول ۴). در نمونه های گوجه فرنگی جمع آوری شده مربوط به تیمار آفیانس[®] هم باقی مانده دو قارچ کش تتراکونازول و آزوکسی استروبین، قارچ کش های

جدول ۴- باقی مانده قارچ کش داگونیس (فلوکسایپروکسداد + دیفنو کونازول) در گوجه فرنگی در روزهای یک تا پنج پس از محلول پاشی

Table 4- Residue levels of Dagonis (fluxapyroxad + difenoconazole) in tomato on days 1 to 5 after spraying

Dagonis [®] (1200 ml.ha ⁻¹)										
داگونیس (۱۲۰۰ میلی لیتر/هکتار)										
Samples نمونه ها	Fluxapyroxad (Codex MRL= 0.2 mg.kg ⁻¹) فلوکسایپروکسداد (حد مجاز کدکس ۰/۲ میلی گرم/کیلوگرم)					Difenoconazole (National MRL= 0.6 mg.kg ⁻¹) دیفنوکونازول (حد مجاز ملی ۰/۶ میلی گرم/کیلوگرم)				
	Concentrations (mg.kg ⁻¹) غلظت (میلی گرم/کیلوگرم)			Mean میانگین	±SD	Concentrations (mg.kg ⁻¹) غلظت (میلی گرم/کیلوگرم)			Mean میانگین	±SD
Day 1	1.0	1.25	1.44	1.23	0.18	0.04	0.03	0.05	0.04	0.008
Day 2	<LOQ	<LOQ	<LOQ	<LOQ	<LOQ	<LOQ	<LOQ	<LOQ	<LOQ	<LOQ
Day 3	<LOQ	<LOQ	<LOQ	<LOQ	<LOQ	<LOQ	<LOQ	<LOQ	<LOQ	<LOQ
Day 4	<LOQ	<LOQ	<LOQ	<LOQ	<LOQ	<LOQ	<LOQ	<LOQ	<LOQ	<LOQ
Day 5	ND	ND	ND	ND	ND	ND	ND	ND	ND	ND
Control	ND	ND	ND	ND	ND	ND	ND	ND	ND	ND

.Limit of Quantitation (LOQ), Not Detected (ND)

جدول ۵- باقی مانده قارچ کش آفیانس (تتراکونازول + آزوکسی استروبین) در گوجه فرنگی در روزهای یک تا پنج پس از محلول پاشی

Table 5- Residue levels of Affiance (tetraconazole + azoxystrobin) in tomatoes on days 1 to 5 after spraying

Affiance [®] (600 ml/ha ⁻¹)										
آفیانس (۶۰۰ میلی لیتر/هکتار)										
Samples نمونه ها	Tetraconazole (EU MRL= 0.1 mg.kg ⁻¹) تتراکونازول (حد مجاز اروپا ۰/۱ میلی گرم/کیلوگرم)					Azoxystrobin (National MRL= 3 mg.kg ⁻¹) آزوکسی استروبین (حد مجاز ملی ۳ میلی گرم/کیلوگرم)				

	Concentrations (mg.kg ⁻¹)			Mean	±SD	Concentrations (mg.kg ⁻¹)			Mean	±SD
	غلظت (میلی گرم/کیلوگرم)			میانگین		غلظت (میلی گرم/کیلوگرم)			میانگین	
Day 1	0.14	0.18	0.16	0.16	0.016	1.55	1.36	1.78	1.56	0.17
Day 2	0.14	0.15	0.16	0.15	0.008	1.05	1.1	1.22	1.12	0.071
Day 3	0.08	0.09	0.13	0.1	0.021	1.01	0.9	1.21	1.04	0.128
Day 4	0.04	0.06	0.08	0.06	0.016	0.85	0.5	1.13	0.82	0.26
Day 5	0.04	0.02	0.06	0.04	0.016	0.07	0.08	0.088	0.08	0.007
Control	ND	ND	ND	ND	ND	ND	ND	ND	ND	ND

European Union Maximum Residue Limits (EU), no national MRL

جدول ۶- باقی‌مانده قارچ کش سیگنوم (بوسکالید + پیراکلواستروبین) در گوجه‌فرنگی در روزهای یک تا پنج پس از سم‌پاشی

Table 6- Residue levels of Signum (boscalid + pyraclostrobin) in tomatoes on days 1 to 5 after spraying

Samples نمونه‌ها	Signum® (500 gm.ha ⁻¹) سیگنوم (۵۰۰ میلی‌لیتر/هکتار)					Pyraclostrobin (National MRL= 1 mg.kg ⁻¹) پیراکلواستروبین (حد مجاز ملی ۱ میلی‌گرم/کیلوگرم)				
	Boscalid (EU MRL= 3 mg.kg ⁻¹) بوسکالید (حد مجاز اروپا ۳ میلی‌گرم/کیلوگرم)									
	Concentrations (mg/kg ⁻¹) غلظت (میلی گرم/کیلوگرم)	Mean میانگین	±SD			Concentrations (mg.kg ⁻¹) غلظت (میلی گرم/کیلوگرم)	Mean میانگین	±SD		
Day 1	1.02	0.75	1.03	0.93	0.129	2.1	1.6	1.7	1.8	0.216
Day 2	0.95	0.75	0.65	0.78	0.124	0.42	0.28	0.35	0.35	0.057
Day 3	0.8	0.75	0.6	0.7	0.084	0.3	0.28	0.33	0.30	0.02
Day 4	0.5	0.7	0.6	0.6	0.081	ND	ND	ND	ND	ND
Day 5	0.4	0.68	0.53	0.54	0.11	ND	ND	ND	ND	ND
Control	ND	ND	ND	ND	ND	ND	ND	ND	ND	ND

European Union Maximum Residue Limits (EU), no national MRL, Not Detected (ND).

بحث

۱۲۰۰ میلی‌لیتر و ۵۰۰ گرم در هکتار بیشترین تأثیر را در مهار شدت بیماری داشتند.

آنچه مسلم است اینکه مدیریت تلفیقی آفات و بیماری‌های گیاهی در کشاورزی پایدار، نقش اساسی در پیشگیری و مهار این عوامل دارد. به تبع کاربرد ترکیبی از قارچ‌کش‌ها به‌خصوص قارچ‌کش‌های با پایه مواد معدنی در کاهش و مهار بیماری مؤثر خواهد بود. در ضمن با توجه به تغییرات آب‌وهوایی در سال‌های اخیر که تأثیر مستقیم یا غیرمستقیم روی میزان حساسیت رقم، میزان آلودگی به بیماری، شدت بیماری‌زایی عامل بیماری و میزان کارایی قارچ‌کش‌های رایج مورد استفاده داشته است، انجام آزمایش‌هایی با قارچ‌کش‌های جدید، برای در اختیار داشتن دامنه گسترده‌تری از قارچ‌کش‌های با تأثیر مورد قبول برای این بیماری لازم به نظر می‌رسد (Shojaei et al., 2013).

قارچ‌کش داگونیس[®] متشکل از دو جزء قارچ‌کش فلوکسپایروکساد و دیفنوکونازول می‌باشد، هر دو جزء در نمونه‌های میوه گوجه‌فرنگی در روزهای اول تا پنجم پس از سم‌پاشی جمع‌آوری شده بودند، اندازه‌گیری شدند. با توجه به بیشینه مجاز قارچ‌کش فلوکسپایروکساد که معادل ۰/۲ میلی‌گرم بر کیلوگرم می‌باشد، نمونه یک روز پس از سم‌پاشی بیش از حد مجاز باقی‌مانده داشت، اگر چه از روز دوم به بعد میزان باقی‌مانده این قارچ‌کش پایین‌تر از حد کمی دستگاه بوده و عملاً کمتر از بیشینه مجاز باقی‌مانده این قارچ‌کش می‌باشد. این در

هر چند که مدیریت بیماری لکه‌موجی گوجه‌فرنگی متکی به روش‌های پیش‌گیری در کاهش بیماری مؤثر است، ولی بدون استفاده به‌هنگام از برنامه‌های زمان‌بندی شده سم‌پاشی با قارچ‌کش‌های مؤثر، امکان مهار کامل این بیماری وجود ندارد. استفاده از قارچ‌کش‌هایی مانند آزوکسی استروبین، پیراکسی استروبین، ترکیبات مسی و بیکربنات پتاسیم هر ۷-۱۰ روز برای مهار بیماری لکه‌موجی توصیه شده است (Dillard et al., 1995). اولسون و همکاران (Olson et al., 20129) در سال ۲۰۱۲ و ملازینی (Mazzini, 2009) در سال ۲۰۰۹ قارچ‌کش کانستو[®] را در مهار بیماری لکه‌موجی گوجه‌فرنگی در شرایط مزرعه و گلخانه مؤثر دانسته و آن را توصیه نمودند.

برای مهار بیماری لکه‌موجی گوجه‌فرنگی اغلب از سموم شیمیایی مختلف استفاده می‌شود، و با توجه به شرایط محیطی کشت این محصول در گلخانه‌ها، ممکن است به‌دلیل وجود رطوبت بالا و دمای معتدل، وقوع بیماری و گسترش آلودگی به دفعات تکرار شود و از این رو نیاز به انجام سم‌پاشی‌های مکرر می‌باشد. شریفی و همکاران (Sharifi et al., 2024) تأثیر دوزهای مختلف قارچ‌کش‌های داگونیس[®]، آفانوس[®] و سیگنوم[®] را در مهار بیماری لکه‌موجی گوجه‌فرنگی مورد ارزیابی قرار دادند. بر این اساس، قارچ‌کش‌های داگونیس[®]، آفانوس[®] و سیگنوم[®] به‌ترتیب با دوزهای ۶۰۰ و

قارچ کش سیگنوم سه روز برآورد گردید (Jankowska et al., 2016). در مطالعات فعلی می‌توان نتیجه گرفت که دوره کارنس دو روزه نیز برای این قارچ کش قابل قبول می‌باشد.

در تحقیقاتی که توسط هپساگ و کیزیلدنیز در ترکیه روی گوجه‌فرنگی انجام شد، ۱۴۵ آفت کش مورد بررسی قرار گرفت که نتایج آن نشان داد که ۶۱/۵ درصد از نمونه‌ها دارای باقی‌مانده یک یا چند آفت کش هستند که ۱۲/۲ درصد آن‌ها بالاتر از بیشینه مانده مجاز اتحادیه اروپا می‌باشد. بیشترین آفت کش‌های شناسایی شده کلروپیرفوس متیل، سیفلوترین، دلتامترین و استامی‌پرید بودند و کلیه قارچ کش‌های شناسایی شده در حد مجاز بودند از جمله تتراکونازول، آزوکسی‌استروبی، بوسکالید و دیفنوکونازول (Hepsag & Kizildeniz, 2021). همچنین در مطالعاتی که توسط سلام‌زاده و همکاران (Salamzadeh et al., 2018) در ایران صورت گرفته است، ۸۵ نوع آفت کش در نمونه‌های گوجه‌فرنگی بررسی شدند که صرفاً چهار آفت کش کلروپیرفوس، دیازینون، ایپرودیون و پرمترین در نمونه‌ها مشاهده شد که فقط دو آفت کش اول دارای باقی‌مانده بیش از حد مجاز بود. از ۲۳ نمونه گوجه‌فرنگی و ۵۷ نمونه کاهو جمع‌آوری شده از منطقه شهری وابسته به پایتخت شیلی، بیش از ۵۰ درصد نمونه‌ها دارای مانده یک یا چند آفت کش بودند که ۱۶ درصد آن‌ها بیش از حد مجاز کشور شیلی بودند. در این مطالعات، بیشترین آفت کش‌های مشاهده شده شامل متامیدوفوس، متومیل، دیفنوکونازول، سیرودنیل و بوسکالید بودند (Elgueta et al., 2020). در تحقیقاتی که در عربستان سعودی روی ۲۲ نمونه گوجه‌فرنگی انجام گرفت، باقی‌مانده ۴۱۲ آفت کش بررسی گردید (شامل قارچ کش‌های مطالعات فعلی نیز بودند) که ۳۶ درصد از این نمونه‌ها دارای باقی‌مانده هشت آفت کش بودند که تمامی آن‌ها پایین‌تر از حد مجاز بودند. در میان آفت کش‌های بررسی شده سایر پرمترین و کاربندازیم بیشتر از دیگر آفت کش‌ها مشاهده گردید (Abd-Elhaleem, 2020). در کلمبیا نیز مطالعاتی روی گوجه‌فرنگی برای پایش ۲۴ آفت کش انجام گرفت که صرفاً یک نمونه دارای باقی‌مانده قارچ کش کاربندازیم بود که مقدار آن بیش از حد مجاز بود و حداقل یک آفت کش در ۷۰/۵ درصد نمونه‌ها مشاهده گردید که همگی پایین‌تر از حد مجاز بودند. این آفت کش‌ها شامل پیریمتانیل، کاربندازیم، دیمتومورف و اسفیت بودند و نتایج این بررسی نشانگر عدم وجود خطر برای مصرف‌کنندگان این محصول است (Arias et al., 2013). اگرچه احمد و همکاران (Ahmed et al., 2016) در مصر با بررسی ۱۶ نمونه گوجه‌فرنگی که از هشت میدان میوه و تره‌بار در پنج شهر جمع‌آوری شده بود، تعداد ۳۸ آفت کش را بررسی کردند که در ۱۳ نمونه آن، باقی‌مانده آفت کش وجود داشت که در هفت نمونه این مقدار بیش از حد مجاز بود. آفت کش‌های یافت شده در این نمونه‌ها شامل هپتاکلر-پوکساید، دی دی ای، پروفنوس، گاما-اچ سی اچ و پیریمیفوس متیل بودند و

حالی است که قارچ کش دیفنوکونازول که دارای بیشینه مجاز ۰/۶ میلی گرم بر کیلوگرم است، از یک روز بعد از سم‌پاشی با میزان اندازه‌گیری شده ۰/۰۴ میلی گرم بر کیلوگرم در نمونه‌ها یافت شده که کمتر از بیشینه مجاز بود. بنابراین داگونیس در مجموع از روز دوم پس از سم‌پاشی، میزان باقی‌مانده در حد مجاز را دارا می‌باشد. در مطالعاتی که توسط مرکز ثبت آفت کش‌ها در آلمان روی قارچ کش داگونیس* صورت گرفته است، دوره کارنس این قارچ کش روی گوجه‌فرنگی سه روز تعیین گشته است (Anonymous, 2019)، حال آنکه در مطالعات فعلی از روز دوم بعد از محلول‌پاشی، میانگین میزان باقی‌مانده داگونیس به حد مجاز رسیده است.

در نمونه‌های میوه گوجه‌فرنگی جمع‌آوری شده مربوط به تیمار آفیانس* هم باقی‌مانده دو جزء قارچ کش تتراکونازول و آزوکسی‌استروبین اندازه‌گیری شد. میزان باقی‌مانده تتراکونازول پس از گذشت سه روز از سم‌پاشی به مقدار برابر با بیشینه مجاز این قارچ کش (۰/۱ میلی گرم بر کیلوگرم) رسید و سپس سیر کاهشی را تا روز پنجم نشان داد. قارچ کش آزوکسی‌استروبین از روز اول پس از سم‌پاشی، میزانی پایین‌تر از بیشینه مجاز آن (سه میلی گرم بر کیلوگرم) را دارا بود که این میزان قابل قبول می‌باشد. بنابراین با توجه به رسیدن میزان باقی‌مانده تتراکونازول در روز سوم پس از سم‌پاشی به حد بیشینه مجاز آن در گوجه‌فرنگی قابل پیشنهاد است. در مطالعاتی که توسط آژانس حفاظت محیط‌زیست آمریکا برای تعیین دوره کارنس آفیانس در محصولات مختلف انجام شده است، دوره کارنس این قارچ کش روی گوجه‌فرنگی یک روز اعلام شده است (USEPA, 2023). در مطالعات دیگر توسط مرجع سلامت غذا اتحادیه اروپا (EFSA)، دوره کارنس تتراکونازول که جزئی از قارچ کش آفیانس می‌باشد، در گوجه‌فرنگی سه روز ذکر شده است (EFSA, 2021) که نتایج آن با تحقیقات فعلی همسو می‌باشد.

باقی‌مانده اجزاء قارچ کش سیگنوم* که شامل بوسکالید و پیراکلواستروبین می‌باشد هم پس از اندازه‌گیری باقی‌مانده آن‌ها نشان داد که باقی‌مانده پیراکلواستروبین دو روز پس از سم‌پاشی، پایین‌تر از بیشینه مجاز این قارچ کش (یک میلی گرم بر کیلوگرم) می‌باشد، هرچند که باقی‌مانده بوسکالید یک روز پس از سم‌پاشی، پایین‌تر از بیشینه مجاز این قارچ کش (سه میلی گرم بر کیلوگرم) بود. بنابراین، از روز دوم سم‌پاشی به بعد، محصول قابل برداشت و مصرف می‌باشد. در مطالعاتی که توسط کمیسیون ملی ارزیابی فرانسه جهت بررسی دوره کارنس این قارچ کش انجام گرفت، نتایج حاکی از دوره کارنس سه روزه می‌باشد (National Assessment France, 2020). در بررسی دیگر توسط محققان لهستانی که روی دوره کارنس شش قارچ کش استفاده شده روی گوجه‌فرنگی گلخانه‌ای انجام گرفت، دوره کارنس

باقی‌مانده سایر آفت‌کش‌ها مانند پرمترین، فنولریت، دلتامترین، فن‌پروپاتریت، تتراکونازول و دیفنوکونازول در حد مجاز بودند. با توجه به نتایج به‌دست آمده، قارچ‌کش‌های آفیانس[®] با مقادیر ۶۰۰ میلی‌لیتر در هکتار با در نظر گرفتن کارایی مناسب، داگونیس[®] با دوز ۱۲۰۰ میلی‌لیتر در هکتار و سیگنوم[®] به‌مقدار ۵۰۰ گرم در هکتار از کارایی مناسبی در مهار بیماری لکه‌موجی گوجه‌فرنگی برخوردار هستند و میزان باقی‌مانده آن‌ها در زمان برداشت در حد مجاز می‌باشد، لذا با توجه به دوره کارنس تعیین شده، قابل توصیه در مدیریت این بیماری هستند.

سیاسگزاری

این پژوهش، قسمتی از طرح ثبت قارچ‌کش آفیانس به شماره مصوب ۱۳۹۹-۹۹۱۳۱۴-۱۶-۱۶-۰۴ مورخ ۱۴۰۱/۱۲/۲۱ در مؤسسه تحقیقات گیاهپزشکی کشور می‌باشد. هزینه آزمایشات توسط شرکت بازرگان کالا پرداخت گردیده است.

References

- Abd-Elhaleem, Z.A. (2020). Pesticide residues in tomato and tomato products marketed in Majmaah province, KSA, and their impact on human health. *Environmental Science and Pollution Research*, Online Publication: 06 January 2020. 9 pp. <https://doi.org/10.1007/s11356-019-07573-x>
- Ahmadinejad, M., & Doodabi, A. (1986). Early blight disease caused by *Alternaria solani* fungus. *Proceedings of the 9th Plant Protection Congress of Iran*, Faculty of Agriculture, Isfahan University of Technology, Iran. pp. 62. https://conference.areeo.ac.ir/article_11102.html. (In Persian).
- Ahmed, M.H.I., Add El Rahman, T.A., & Khalid, N.S. (2016). Dietary intake of potential pesticide residues in tomato samples marketed in Egypt. *Research Journal of Environmental Toxicology*. 10: 213-219. <https://doi.org/10.3923/rjet.2016.213.219>
- Anonymous, (2022). Agricultural statistics. Ministry of Agriculture Jihad, Iran. pp. 123. (In Persian).
- Anonymous, (2022). FRAC Code List[®] (2022). www.frac.info/publications
- Anonymous, (2019). Registration Report of Dagonis-Part A, National assessment, Federal Republic of Germany. https://ctgb-prd.s3.eu-central-1.amazonaws.com/88a3143bf577428e63994c18542c63ee_20140196_190503+15862+BESL.pdf.
- Arias, L.A., Bojaca, C.R., Ahumada, D.A., & Schrevens E. (2014). Monitoring of pesticide in tomato marketed in Bogota, Colombia. *Food Control*, 35(1), 2013-217. <https://doi.org/10.1016/j.foodcont.2013.06.046>
- Bai, Y., & Lindhout, P. (2007). Domestication and breeding of tomatoes: What have we gained and what can we gain in the future? *Annals of Botany*, 100(5), 1085-1094. <https://doi.org/10.1093/aob/mcm150>
- Baimani, M., Hayati, J., & Shetab Bushehri, M. (2002). Determination of the dominant species of causal agent of Early blight disease of tomato and investigation on the best culture medium for the growth of the pathogen. *Proceedings of the 15th Plant Protection Congress of Iran*. University of Razi, Kermanshah. Karaj, Iran. pp. 176. <https://ippc.areeo.ac.ir/articles?vi=22>. (In Persian)
- British Standard (2008). Foods of plant origin — Determination of pesticide residues using GC-MS and/or LC-MS/MS following acetonitrile extraction/partitioning and clean-up by dispersive SPE— QuEChERS-method. BS EN 15662 (E). 81 pp.
- Chaerani, R., Rimmelt, G., Stem, P., Roseland, E., & Voorrips, R.E. (2007). Assessment of early blight (*Alternaria solani*) resistance in tomato using a droplet inoculation method. *Journal of General Plant Pathology*, 96-103. <https://doi.org/10.1007/s10327-006-0337-1>
- Dillard, H., Cole, D., Hedges, T., Turner, A., Utete, D., Mvere, B., Agubba, M., & Wilkinson, P. (1995). Early Blight of Tomatoes. *Zimbabwe Horticultural Crops Pest Management*. NYSAES, Geneva NY. 2 pp.
- Elgueta, S., Valenzuela, M., Fuentes, M., Meza, P., Manzur, J.P., Liu, S., Zhao, G., & Correa, A. (2020). Pesticide residues and health risk assessment in tomatoes and lettuces from farms of Metropolitan region Chile. *Molecules*, 25, 355. <https://doi.org/10.3390/molecules25020355>
- EL-Tanany, M.M., Hafez, M.A., Ahmed, G.A., & Abd El-Mageed, M.H. (2018). Efficiency of biotic and abiotic inducers for controlling tomato early blight disease. *Middle East Journal of Agricultural Research*, 7(2), 650-670.
- Ershad, J. (1998). *Fungi of Iran*. Publications of the Iranian Research Institute of Plant Protection. 874 pp. https://press-iripp.areeo.ac.ir/book_1747.html. (In Persian).
- Eslami, Z., Mahdavi, V., & Tajdar-Oranj, B. (2021). Probabilistic health risk assessment based on Monte Carlo simulation for pesticide residues in date fruits of Iran. *Environmental Science and Pollution Research*, 28(31), 42037-

42050. <https://doi.org/10.1007/s11356-021-13542-0>

European Food Safety Authority (2021). Review of the existing maximum residue levels for tetraconazole according to Article 12 of Regulation (EC) No. 396/2005. <https://doi.org/10.2903/j.efsa.2022.7111>

Fishel, F.M., & Dewdney, M.M. (2012). Fungicide Resistance Action Committee's (FRAC) Classification Scheme of Fungicides According to Mode of Action. Pesticide Information Office, Florida Cooperative Extension Service, Institute of Food and Agricultural Sciences, University of Florida. 7 pp. <http://edis.ifas.ufl.edu>

Foolad, M.R., Ntahimpera, N., Christ, B.J., & Lin, G.Y. (2000) Comparison of field, greenhouse, and detached-leaflet evaluations of tomato germ plasm for early blight resistance. *Plant Disease* 84(9), 967–972. <https://doi.org/10.1094/PDIS.2000.84.9.967>

Gentili, E., Tarlazzi, S., Balzaretti, G., Romagnoli, C., Marchi, A., Manaresi, M., & Coatti, M. (2006). Boscalid plus pyraclostrobin based formulations for the control of fungal diseases on pome and stone fruits, strawberries and vegetables [Piedmont; Emilia-Romagna; Veneto]. *Atti delle Giornate Fitopatologiche*, 2, 35-40. <https://doi.org/10.5555/20073138512>

Hansen, M.A. (2000). Early Blight of Tomatoes. Plant Disease Fact Sheets. Virginia cooperative extension. <https://content.ces.ncsu.edu/early-blight-of-tomato>. <https://doi.org/10.13140/RG.2.2.33530.62400>

Hepsag, F., & Kizildeniz, T. (2021). Pesticide residues and health risk appraisal of tomato cultivated in greenhouse from the Mediterranean region of Turkey. *Environmental Sciences and Pollution Research*, 28, 22551-22562. <https://doi.org/10.1007/s11356-020-12232-7>

Jaliani, N. (1991). Tomato Early blight disease and its chemical control in Jiroft and Kahnuj region. *Proceedings of 10th Plant Protection Congress of Iran*. Faculty of Agriculture, University of Kerman, Iran. 118. https://conference.areeo.ac.ir/article_2009.html. (In Persian).

Jankowska, M., Kaczynski, P., Hrynko, I., & Lozowicka, B. (2016). Dissipation of six fungicides in greenhouse-grown tomatoes with processing and health risk. *Environmental Science and Pollution Research*, 23, 11885-11900. <https://doi.org/10.1007/s11356-016-6260-x>

Macar, O., Kalefetoğlu, Macar, T., Yalçın, E., & Çavuşoğlu, K. (2022). Acute multiple toxic effects of Trifloxystrobin fungicide on *Allium cepa* L. *Scientific Reports*, 12(1), 1-9. <https://doi.org/10.1038/s41598-022-19571-0>

Mahdavi, V., Eslami, Z., Gordan, H., Ramezani, S., Peivasteh-Roudsari, L., Ma'mani, L., & Mousavi Khaneghah, A., (2022). Pesticide residues in green-house cucumber, cantaloupe, and melon samples from Iran: A risk assessment by Monte Carlo Simulation. *Environmental Research*, 206, 44 pp. <https://doi.org/10.1016/j.envres.2021.112563>

Mahdavi, V., Heris, M.E.S., Dastranj, M., Eslami, Z., & Aboul-Enein, H.Y. (2021). Assessment of pesticide residues in soils using a QuEChERS extraction procedure and LC-MS/MS. *Water, Air, and Soil Pollution*, 232(4), 159. <https://doi.org/10.1007/s11270-021-05104-4>

Mazzini, F. (2009). Consentio Duo: A new fungicide mixture for horticulture against *Peronospora* and *Alternaria*. *Informatore Agrario Supplemento*, 65(26), 14-15. <https://www.sid.ir/paper/1053065/en>

National Assessment France (2020). Signum Risk Management. Registration Report, Part A, BAS 51607F. France.

Olson, M., Dittmar, P.J., Vallad, G.E., Webb, S.E., Smith, S.A., McAvoy, E.J., Santos, B.M., Ozores, M., & Hampton, N. (2012). 344 pp. <https://www.slideshare.net/slideshow/2012-vpg/14890643>

Rosenzweig, N., Hanson, L.E., Mambetova, S., Jiang, Q.W., Guza, C., Stewart, J., & Somohano, P. (2019). Fungicide sensitivity monitoring of *Alternaria* spp. causing leaf spot of sugar beet (*Beta vulgaris*) in the Upper Great Lakes. *Plant Disease*, 103(9), 2263-2270. <https://doi.org/10.1094/PDIS-12-18-2282-RE>

Salamzadeh, J., Shakoory, A., & Moradi, V. (2018). Occurrence of multiclass pesticide residues in tomato samples collected from different markets of Iran. *Journal of Environmental Health and Science and Engineering*, 55-63. <https://doi.org/10.1007/s40201-018-0296-4>

Saleem, A., & El-Shahir, A.A. (2022) Morphological and molecular characterization of some *Alternaria* species isolated from tomato fruits concerning mycotoxin production and polyketide synthase genes. *Plants*, 11(9), 1168. <https://doi.org/10.3390/plants11091168>

Sharifi, K., Goudarzi, A., & Safaie Farahani, B. (2024). Efficacy of several new fungicides in control of tomato early blight disease. *Journal of Applied Research in Plant Protection*, 13(1), 59-71. magiran.com/p2720002. (In Persian)

Shojaei, B., Tekkiah, L.E., & Rasouli, A.S. (2013). The necessity of integrated pest management in agriculture and its role in agricultural sustainability. *First National Conference on Medicinal Plants and Sustainable Agriculture, Hamedan Province Hamedan*, Iran. pp. 1-19. (In Persian)

Stammler, G., Bohme, F., Philippi, J., Miessner, S., & Tegge, V. (2014) Pathogenicity of *Alternaria* species on potatoes and tomatoes. In Fourteenth Euro Blight Workshop PPO Special Report, 16, 85–96. [https://www.researchgate.net/profile/Gerd-Stammler/publication/274379185_Pathogenicity_of_Alternaria-species_on_potatoes_and_tomatoes/links/551d2e7b0cf2000f8f9386c5/Pathogenicity-of-Alternaria-species-on-potatoes-and-tomatoes](https://www.researchgate.net/profile/Gerd-Stammler/publication/274379185_Pathogenicity_of_Alternaria-species_on_potatoes_and_tomatoes/links/551d2e7b0cf2000f8f9386c5/Pathogenicity-of-Alternaria-species-on-potatoes-and-tomatoes/links/551d2e7b0cf2000f8f9386c5/Pathogenicity-of-Alternaria-species-on-potatoes-and-tomatoes)

[on-potatoes-and-tomatoes.pdf](#).

United States Environmental Protection Agency (2023). Affiance Data Sheet. Office of chemical safety and pollution prevention. Washington, DC 20460.

نسخه پیش انتشار